

Mál nr. 414/2013**M****og****vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar.****Maður brenndist er kviknaði í blöndungi bifreiðar við gangsetningu hennar.****Gögn.**

199. Málskot, móttækið 3.12.2013, ásamt fylgigögnum.

200. Bréf X, dags 16.12.2013, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 8.4.2013 var M að aðstoða bróður sinn, A, við að skipta um slöngur sem liggja að blöndungi í bifreiðinni B sem er af gerðinni Ford Econoline og er í eigu A. Í lögregluskýrslu um slysið er haft eftir A að er þeir höfðu skipt um slöngurnar hafi þeir reynt að gangsetja B, en það hafi ekki tekist þar sem bensín hafi ekki komið upp í blöndunginn. Hafi þeir þá gripið til þess ráðs, sem stundum væri notað, að hella eldfimum vökva ofan í blöndunginn þannig að bifreiðin færi gang og bensín myndi dælast upp í blöndunginn. Í þessu tilfelli hafi þeir notað IPA ISOPROPYL ALCOHOL. Kvað A eða M hafi staðið fyrir framan B og hellt vökvanum úr flösku ofan í blöndunginn, en A hafi sjálfur teygst sig inn um öikumannsdýrnar og ræst vélina. Um leið hafi eldtunga komið upp úr blöndungnum. Við þetta brenndist M illa á efri hluta líkamans, m.a. á höfði og höndum. Þá kom fram í skýrslu lögreglunnar að við B hafi verið flaska merkt fyrrgreindu efni.

Í yfirlýsingu, dags. 24.11.2013, kveður A að M hafi hellt eldsneyti í blöndunginn og að því loknu hafi hann farið og gefið merki um að ræsa vélina. Hafi B tekið við sér augnablik. Gerð hafi verið önnur tilraun og þá hafi A ræst vélina án þess að M hafi gefið merki um það. Við það hafi orðið sprenging sem olli því að eldsneyti helltist yfir M og hann brenndist. Kveðst A taka á sig alla ábyrgð á slysinu þar sem hann hafi ræst vélina áður en M hafi verið búinn að gefa merki.

Af hálfu M hefur því verið haldið fram að hann taldi sig hafa verið með bensín í umrætt sinn, en svo hafi komi í ljós að svo var ekki. Hefur M krafist óskertra bóta fyrir líkamstjón sitt úr ábyrgðartryggingu B hjá X. X hefur fallist á bótaskyldu, en telur að skerða beri bæturnar um 2/3 hluta vegna stórkostlegs sem hann hafi sýnt af sér við gangsetningu B.

Álit.

Ekki er um það deilt með aðilum að M eigi rétt til bóta fyrir líkamstjón sitt úr ábyrgðartryggingu B, sbr. 1. mgr. 88. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Skv. 2. mgr. 88. gr. laganna má hins vegar lækka eða fella niður bætur ef sá sem varð fyrir tjóni var meðvaldur að tjóninu af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi. Eðlileg og venjuleg aðferð við að ræsa vél bifreiðar er að ræsa hana með þar til gerðum búnaði, ræsi, sem staðsettur er í stjórnhúsi bifreiðarinnar. Þegar sú aðferð brást við að gangsetja B gripu þeir M og A til þess ráðs að hella eldfimum vökva ofan í blöndung B. Af skýrum merkingum á flöskunni mátti M vera ljóst að um mjög eldfíman vökva var að ræða sem ekki er ætlaður til notkunar í þessum tilgangi. Með því að viðhafa í sameiningu svo hættuleg vinnubrögð við gangsetninguna sýndu M og A háttsemi sem verður virt þeim til

stórkostlegs gáleysis. Þótt A hafi ræst vélina áður en M hafði vikið sér frá verður ekki litið fram hjá þætti M í hinna sameiginlegu athöfn. Verður þannig ekki séð af gögnum málsins að það geti leyst M undan meðábyrgð sinni á tjóninu þótt svo kunni að vera að hann hafi ekki gefið A merki um að ræsa mætti vélina áður en slysið varð. Því verður ekki hjá því komist að krafa hans um bætur úr ábyrgðartryggingunni sæti nokkurri skerðingu sem eftir atvikum öllum þykir rétt að nemi helmingi. Tjón M bætist því að helmingi.

Niðurstaða.

Líkamstjón M bætist að helmingi úr ábyrgðartryggingu B hjá X.

Reykjavík, 22. janúar 2014.

Póra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.